

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 12. 1955, sp. zn. 1 Tz 277/55

Číslo:

Právní věta:

U zaměstnance v dolech, který zanedbal více směn a pak zaměstnání opustil, nutno pečlivě přešetřit jeho obhajobu, že jeho špatný zdravotní stav mu nedovoloval vykonávat tuto práci.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 02.03.1956

Spisová značka: 1 Tz 277/55

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obviněný nastoupil zaměstnání na dolu v rámci organisovaného náboru pracovních sil. Hned po nastoupení do práce však přestal pracovat a zameškal 85 pracovních směn pak se zdržoval po tři týdny u své matky na venkově.

Lidový soud v Karviné uznal obviněného vinným trestným činem ohrožení jednotného hospodářského plánu podle § 135 odst. 1 tr. zák. a odsoudil jej za to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Tento rozsudek se stal pravomocným.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil rozsudek lidového soudu a tomuto soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Generální prokurátor ve stížnosti pro porušení zákona v podstatě namítá, že lidový soud rozhodl o vině obviněného na základě nedostatečných skutkových zjištění, nepřezkoumal obhajobu obviněného a že tak v neprospěch obviněného porušil zákon v ustanovení § 2 odst. 3 tr. ř.

Stížnost pro porušení zákona je důvodná.

Lidový soud vycházel ze zjištění, že obviněný .hned po nástupu do práce počal meškat směny, takže bez jakékoliv omluvy zameškal celkem 85 pracovních směn, ačkoli s ním bylo na závodě učiněno

několik pohovorů, a že se dále potuloval bez jakéhokoliv zaměstnání. Obhajobu obviněného, že byl neschopen na dolu pracovat pro svůj špatný zdravotní stav, vyvrací lidový soud poukazem na zjištění, že obviněnému, který byl při lékařské prohlídce uznán práce schopným, byla určena povrchová práce na dolu, tedy bezpečná práce, u níž neměl důvodu, aby ji opustil. Lidový soud však vůbec nepřezkoumal obhajobu obviněného, že špatný zdravotní stav mu nedovoloval ani setrvat na povrchové práci na dolu, že podle lékařského vysvědčení byl obviněný práce na dolech vůbec neschopný. Neopatřil ani lékařské vysvědčení, na něž obviněný poukazoval a o němž tvrdil, že je předložil a že zůstalo u závodní rady podniku. Lidový soud však také neuvažoval, zda práce na povrchu, k níž byl obviněný přidělen, byla ve smyslu uvedeného lékařského vysvědčení skutečně vzhledem ke zdravotnímu stavu obviněného bezpečnou. Zjištění lidového soudu, že se obviněný po opuštění práce bez jakéhokoliv zaměstnání potuloval, nejenže nemá opory ve spisech, ale je přímo v rozporu s obhajobou obviněného, který udal, že odejel k matce, aby si dal vyčistit šatstvo a vyprat prádlo a zotavit se.

Z ustanovení § 2 odst. 3 tr. ř. vyplývá pro soudy povinnost, aby spravedlivě rozhodovaly o trestných činech a aby za tím účelem zjišťovaly všechny skutečnosti svědčící jak proti obviněnému, tak i v jeho prospěch, poněvadž jen tím si mohou získat bezpečné předpoklady pro spravedlivý výrok o vině a trestu a zaručit, že jejich rozhodnutí budou od povídat v každém směru zásadě socialistické zákonnosti. Tuto povinnost porušil lidový soud tím, že svůj výrok o vině obviněného opřel jen o nedostatečná skutková zjištění, v první řadě jen o pouhé oznámení o počtu neodpracovaných směn a o některé části z výpovědi obviněného. Není vyloučeno, že zjištění skutečností obviněným uváděných k obhajobě, kdyby byly dokázány, mohlo přivodit jiné rozhodnutí soudu, než bylo učiněno.

Kdyby totiž bylo zjištěno, že obviněný skutečně trpěl takovou chorobou, která mu znemožňovala jakékoliv práce na dolu jak v hlubině, tak i na povrchu, že obviněný také svůj nepříznivý zdravotní stav uplatňoval na závodě a dožadoval se, aby mu bylo určeno zaměstnání odpovídající jeho odborným znalostem a jeho zdravotnímu stavu, pak by byl musil lidový soud vážně uvažovat, zda za tohoto stavu lze činit obviněného odpovědným za nesplnění pracovních směn a tím i za ztížení provozu národního podniku důlního, v němž byl zaměstnán. To se týká stejně i otázky, zda obviněný mohl být uznán vinným zažalovaným trestným činem i po době, kdy končil podle jeho výpovědi pracovní poměr na dolu a tím i jeho závazky vůči dolu, jež obviněný vzal na sebe tím, že se do práce přihlásil v rámci organizovaného náboru pracovních sil a do práce byl přijat. V tomto ohledu, jak bylo již řečeno, jeho obhajoba, že se nepotuloval, poněvadž byl na určitou dobu nucen se uchýlit k matce a že se pak opět snažil najít vhodné zaměstnání, nebyla vůbec přezkoušena a lidový soud se s ní vůbec nezabýval.

Nezákonné rozhodnutí lidového soudu je proto třeba zrušit a věc vrátit lidovému soudu, aby ji znovu projednal a rozhodl.